

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quales esse debeat index ecclesiæ. E

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

mnis in quo Christus habitat, benedictionē præstat. Sed alia est benedictio, quæ solis sacerdotibus congruit: alia, quæ ab omnibus bonis cōmuniter exhibetur. Deniq; illi sacerdotes, in quibus Christus habitat, benedictionis plenitudinē tribuere dicuntur: non quia soli illi transfundant gratiam, sed quia illi soli licite & digne id agunt. Nec subditos mala vita sacerdotis lædit, si bona faciunt, quæ ille dicit. Vnde Greg. Multi dum plus vitam sacerdotum, quam suam discutiunt, in erroris foueam dilabuntur: minus cōsiderantes, quod non eos vita sacerdotum læderet, si humiliter bonis sacerdotum admonitionibus aurem accommodarent.

De hoc quod scriptum est in Malachia, Maledicam benedictionibus vestris.

Præmissæ vero sententiæ, qua dicitur, etiã per mali sacerdotis ministerium transfundi gratiam benedictionis, videtur obuiare, quod Dñs per Malachiam prophetam malis sacerdotibus cōminatur. Maledicam benedictionibus vestris. Et alibi, Vex his, qui viuificat animas, quæ non viuunt: & mortificant animas suas, quæ non moriuntur. Si enim maledicit Dñs benedictionibus eorum, & si animæ quas viuificant, non viuunt: quomodo per eos gratia benedictionis transfunditur? Sed illud cap. Maledicam, &c. quidam referunt ad hæreticos, qui ab Ecclesia præcisi sunt, & ad excōmunicatos: quorū benedictiones fiunt maledictiones, his qui eorum sequuntur errores. Illud vero alterum, sc. viuificant, &c. super omnes illos sacerdotes exponunt, qui absq; clauē scientiæ, & forma bonæ vite præsumunt ligare vel soluere. Sed nullus officio sacerdotis vti debet, nisi immunis sit ab illis, quæ in aliis iudicat: alioquin seipsum condemnat.

Qualis debet esse index Ecclesiasticus.

Qualem autem oporteat esse, qui aliorū iudex cōstituitur. Aug. describit ita dicens, Sacerdos cui

1. quæst. 1.
multi.

Malac. 2. a
Ezec. 13. d

Rom. 2. a

omnis offertur peccator, ante quem statuitur omnis languor, in nullo eorum sit iudicandus, quæ in alio iudicare est promptus. Iudicans n. alium, qui est iudicandus, cõdemnat seipsum. Cognoscat ergo se, & purget in se, quod alios v. det sibi offerre: caueat vt à se proiecerit, quicquã in alio damnosum reperit. Animaduertat, quod qui sit e peccato est, primus in illam lapidem mittat. Ideo n. liberauit peccatricem, quia non erat, qui iuste proiiceret lapidem. Quomodo lapidaret, qui se lapidandum cognosceret? Nullus n. erat sine peccato, in quo intelligitur omnes fuisse reos. Nam venialia remittebantur per ceremonias. Si quod ergo in eis peccatum erat, criminale erat. In hoc n. patentissimum est, crimẽ sacerdotum esse detestabile, qui non prius se iudicant, antequam alios aligant. Caueat spiritualis iudex, sicut non cõmisit crimen nequitia, ita non careat munere scientia. Oportet vt sciat cognoscere, quicquid debeat iudicare: Iudiciaria n. potestas hoc postulat, vt quod debet iudicare discernat. Diligens ergo inuestigator sapiẽter interroget à peccatore, q̄ forsitan ignorat, vel iracundia velit occultare. Cognito verò crimine, varietates eius nõ dubitet inuestigare, & locũ, & tẽpus, & c. quæ supra diximus: quibus cognitis, adsit beneuolus, paratus erigere, & secũonus porrare: habeat dulcedinẽ in affectione, discretionẽ in varietate, doceat perseverantiam, caueat ne corruat, ne iuste perdat iudiciariam potestatem. Et si n. per pænitentiam possit ei acquirere gratiã, non tñ mox restituit in potestatem primã. Et si Petrus post lapsum restitutus fuerit, & sæpe lapsis sacerdotibus reddita sit dignitatis potestas: non tñ est necesse, vt omnibus cõcedatur quasi ex auctoritate. Inuenitur auctoritas, quæ cõcedit & quasi imperat: Inuenitur auctoritas alia, quæ non cõcedit, sed vetat, quæ scripturæ nõ repugnãt, sed concordant.

E e e 2

dant.

*Lib. de pœn.
vera & falsa
c. 20. in t. 4.
Rom. 2. a
Ioan. 8. a*

*Ibidem pœn.
lo inferius.*

*Ibid paulo
inferius.*

dant. Cum n. tot sunt, qui labuntur, vt pristinam dignitatē ex auctoritate defendant, & quasi vsum peccandi sibi faciant, recidenda est spes ista. Si vero locus est, vbi ista non cōcurrant, restitui possunt, qui peccant. Ex his satis perpenditur, qualis debeat esse sacerdos, qui alios ligat & soluit: discretus, sc. & iustus: alioquin mortificat sæpē animas, quæ non moriuntur: & viuificat, quæ non viuunt: & ita incidit in maledictionis iudicium. Il-

Malach. 2. a lud autem Malachiæ, sc. Maledicam benedictionibus vestris: siue super hæreticos tantum & excommunicatos, siue super omnes sacerdotes, qui vita & scientia carentes benedicere præsumunt, dictum accipiatur, sic intelligi potest: Maledicam benedictionibus vestris, i. his quæ in eis benedictionibus possidetis: quia faciam ea cedere vobis in maledictionem, non benedictionem. Quia etiam benedicunt sanctis, non hoc faciunt ex vero corde: ideo eorum benedictio eis vertitur in maledictionem. Vel maledicam benedictionibus vestris, id est, quod à vobis benedicetur, à me erit maledictum: quia benedicunt iniquè agentibus, adulanturque peccantibus, dum modo diuites sint.

*Hiero. ad 2.
c. Malach.
in tom. 6.*

DE HIS QUI IN FINE POENITENT.
DISTINCT. XX.

Sciendum est etiam, quod tempus poenitentiae est vsq; ad extremum articulum vitæ. Vnde Leo Papa, Nemo est desperandus, dum in hoc corpore constitutus est: quia nonnunquam, quod diffidentia ætatis differtur, consilio maturiore perficitur. Augu. tamen de poenitentia differentibus ita scribit. Si quis positus in vltima necessitate voluerit accipere poenitentia, & si accipit, mox reconciliatur, & hic vadit, fateor vobis non illi negamus, & petit: sed non præsumimus, quia bene hinc exit. Si securus hinc exierit, ego nescio. Poenitentia dare possumus, securitatē non. Nūquid dico damnabitur?

*Leo Papa,
epist. 90. ad
Rusticum
Narbonen.
episcopum.
Aug. ho. 41.
de vere poe-
nitentib. li.
50. ho. 1. 10.*